

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر طراحی اقلیمی بومی بر شهرسازی معاصر نمونه موردی تبریز

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

سعیده فیضی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آذرشهر

خلاصه مقاله:

معماری پایدار یکی از جریانهای مهم معماری معاصر است، جریانی که عکس العمل منطقی در برابر مسائل و مشکلات به وجود آمده عصر صنعت به شمار می رود. همانگونه که می دانیم با انقلاب صنعتی و پیشرفت های فنی در عرصه معماری، معماری بومی اقصی نقاط دنیا که با توجه به طبیعت و محیط پیرامون خود شکل می گرفت و همساز با اقلیم سر بر می افراشت، به دست فراموشی سپرده شده است. از آنجایی که در معماری و شهرسازی پایدار سنتی شاهد بکار بستن راهکارهای بوم آورد و طبیعی و اکولوژیک جهت حفظ و ارتقای شرایط زیستی مطلوب و همچنین به کارگیری بهترین روشهای ساخت و مصالح با محیط در جهت پیوند هرچه بیشتر فضاها با محیط و انطباق با آن هستیم. و با توجه به افزایش مصرف سوخت و انرژی و افزایش آلودگی هوا و محیط زیست و همین طور خطر کاهش سوخت های فسیلی و منابع زیرزمینی انرژی سعی شده است در این مقاله به بررسی طراحی اقلیمی بومی تبریز پرداخته شود و از آن در راستای بهبود و کاهش مصرف انرژی استفاده گردد

کلمات کلیدی:

شهرسازی معاصر، معماری بومی، راهکارهای بوم آورد، سوختهای فسیلی، معماری معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/274217>

